

PROPOSTES PER A LA CONSOLIDACIÓ DELS MITJANS PÚBLICS DE COMUNICACIÓ D'ÀMBIT AUTONÒMIC PER A LA X LEGISLATURA

Amb la tornada de les emissions de la ràdio i televisió públiques s'assolia un èxit col·lectiu que suposava la recuperació d'un Servei públic essencial, després de quatre anys sense mitjans públics de referència. Es donava així compliment a una promesa electoral dels partits del anomenat 'Pacte del Botànic'.

Va ser el 14 de juliol de 2016 quan les Corts Valencianes van votar la creació del necessari servei públic de comunicació sense cap vot en contra. Un moment històric ja que representava la recuperació de l'únic servei públic de televisió que romania tancat a tot el continent Europeu després d'una llarga crisi econòmica, política i social.

La recuperació va suposar una forta espenta a la moral per als valencians, però la tasca no va estar gens fàcil. Tot i això la dedicació i la professionalitat de la plantilla de treballadors i treballadores d'À Punt, va fer possible que la societat valenciana gaudira d'uns mitjans públics de qualitat en un termini rècord.

Passats més de 9 mesos des de que s'encetaren les emissions i a portes de l'inici de la campanya electoral del 28 d'abril és el moment de fer balanç però per damunt de tot de mirar cap el futur. La recuperació del Servei Públic es només el principi d'una tasca que ha de dur les valencianes i els valencians a sentir-se orgullosos i a posar en valor el paper fonamental dels mitjans de comunicació públics quan es tracta d'ajudar en la construcció d'una societat més moderna i més cohesionada, alhora que ajudar als ciutadans a estar més i millor informats.

Com qualsevol altre Server Públic, els mitjans de comunicació necessiten del suport i el recolzament dels governants i dels partits polítics per a poder desenvolupar les funcions legalment establides a la Llei de Creació i per a poder fer-ho amb solvència.

En este sentit, les eleccions autonòmiques del 28 d'abril representen una gran oportunitat perquè els futurs governants resolguen algunes de les incògnites i algunes de les mancances amb que ha nascut La Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació.

Cal avançar en la seua consolidació i deixar enrere les incerteses pròpies dels moments inicials. Així doncs, s'hauria de considerar una major blindatge normatiu i fins i tot estatutari que impossibilitarà al màxim un nou cas de cessament del servei amb les nefastes conseqüències que va suposar per a la indústria audiovisual, la economia autonòmica i per a la societat.

Segons una enquesta realitzada per Gfk per a FORTA, la majoria dels ciutadans (73,4%) considera que els serveis audiovisuals autonòmics són necessaris i el 82,5% dels espanyols destaca que les televisions autonòmiques contribueixen a promoure la cultura y la llengua de cada territori, una percepció també en línia ascendent, amb un increment del 5,6% respecte a 2018. Cifres com aquestes aconsellen fugir de plantejaments a curt termini i apostar decididament pels mitjans públics de comunicació. El contrari seria donar alè a la minoria que qüestiona la capacitat d'aquests per a normalitzar la llengua, vertebrar el territori, difondre la cultura valenciana i recolzar l'economia i les empreses locals.

L'estratègia ha de ser aleshores la de proporcionar els recursos suficients per a que este nou projecte de comunicació dels valencians es pugui desenvolupar de manera sòlida i sostenible. El pressupost actual es troba al mínim assignat per la Llei de Creació i necessita urgentment d'un augment que, durant la pròxima legislatura, hauria de apropar-se al que establiren des de la Comissió d'Experts en Comunicació de les Universitats valencianes. Igualment necessari i urgent és l'increment de plantilla, que s'ha comprovat és insuficient per al reptes marcats i per damunt de tot, dels que es volen assolir.

Un dimensionament adient també permetria la obligada renovació generacional i l'aparició de nous perfils professionals tant necessaris en el nou panorama de la comunicació.

De cap manera es pot continuar pel camí de les externalitzacions de treballadors per amagar un disseny de plantilla curt i allunyat de les necessitats. Les externalitzacions només causen precarietat i devaluació salarial i la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació ha de ser un referent en matèria laboral i servir de model per a millorar les condicions laborals i les retribucions de tot el sector.

La llei 6/2016, de 15 de juliol, de la Generalitat, del Servei Públic de Radiodifusió i Televisió d'Àmbit Autònic, en els punts 2 i 3 de l'article 42, contempla l'equiparació de les condicions laborals dels treballadors de empreses privades que presten els seus serveis a la Corporació. Els professionals del sector audiovisual (de dins i de fora de l'empresa pública) exigeixen una major estabilitat laboral i exercir les seues tasques amb dignitat.

És també urgent la posada en funcionament del Consell de l'Audiovisual, l'òrgan que ha d'exercir la vigilància sobre les empreses de comunicació valencianes, tant públiques com privades.

El fet que la ràdio i la televisió pública dels valencians es trobe molt per davall del cost mitjà de les televisions autonòmiques a Espanya hauria de preocupar a la classe política valenciana. Les societats més avançades i plurals aposten sense complexos perquè els seus mitjans públics assumisquen un paper destacat, perquè en gran mesura contribueixen a l'Estat del benestar i a la millora dels sistemes democràtics.

El pròxim govern valencià no pot ajornar per més temps l'obligada i necessària aposta perquè els mitjans de comunicació públics siguen el veritable referent que la nostra societat està demandant.

ÒSCAR DONAT BONAFÉ
PRESIDENT DEL COMITÉ D'EMPRESA DE LA SAMC

ANA ISABEL SANTAMARÍA LÓPEZ
PRESIDENTA DEL COMITÉ D'EMPRESA DE LA CVMC

